

og Sverige, og saa regner man op, hvor meget deres Militærudgifter ere stegne, hvor meget de udgøre procentvis af Statens Indtægter, hvor meget det giver pr. Hoved. Jeg siger, disse Regnestykker have ingen som helst Interesse eller nogen som helst Beviskraft for mit Vedkommende. Fordi jeg ser andre begaa Fejl, berettiger det ikke mig til at begaa de samme Fejl. I øvrigt kan man slet ikke drage nogen Sammenligning med noget af de nævnte Smaalande. Der er en uhyre Forskel paa vort lille Land og de andre i militær Henseende. Man maa huske paa, at f. Eks. Svejts danner en geografisk Enhed. Man er i Stand til i et Land som Svejts at kunne samle hele Befolkningen til en fælles og enig Kamp, hvis Landet skulde blive angrebet, men det er ikke længere Tilfældet med Danmark. Ifølge vor geografiske Beliggenhed er Danmark splittet og delt i Øer; det vil ikke længere være muligt for os at kunne opfylde den første af alle Betingelser for en Hærordning, nemlig den at kunne mobilisere vor Hær. I Aarene 48 til 50 og i 64 var vi endnu i Stand til at kunne mobilisere den danske Hær; da havde vi Herredømmet til Søes i vore Farvande og kunde føre Hærens Dele fra den ene Landsdel til den anden og kunde samle hele Nationen, hele vor Værnekraft paa det Punkt, hvor vi mente, at vi bedst kunde gøre Modstand. Saadan er Forholdet jo slet ikke i Øjeblikket. Derfor har man maattet indrette en Øst- og en Vesthær. Denne Vesthær vil, som jeg nævnedes før, være uden nogen som helst Betydning i militær Henseende, og den kunde vel kun bruges til at drives frem for at blive slagtet af en overmægtig Modstander. Lad os se paa Forholdene, som de virkelig ere. Vi kunne ikke længere mobilisere den danske Hær. Nu sagde den ærede Ordfører, at det glædede ham at se, at Regeringen havde foreslaaet et Par Forter ud over, hvad Flertallet i Forsvarskommissionen havde foreslaaet, nemlig et ved Vedbæk og et andet nede ved Køge. Den ærede Ordfører mente, at det derved vilde blive muligt at kunne mobilisere Hæren. Ja, det kunde være, at det kunde lette Mobiliseringen af en Del af Hæren, nemlig den Del af Mandskabet, der er hjemmehørende omkring i Københavns nærmeste Omegn og op ad Nordsjælland til, men man kan i Virkeligheden ikke mobilisere den danske Forsvarsstyrke til Forsvar for København. Det bliver kun Halvdelen og maaske ikke en Gang det, som det vil kunne lykkes at mobili-

sere paa det Sted, hvor man venter, at den egentlige Eksistenskamp skal afgøres. De andre Lande ere derimod i Stand til at kunne mobilisere hele deres Hær. Derfor har en Sammenligning med disse Lande saa uhyre lidt at betyde.

Der har saa ofte været talt om, at det Forsvar, som Højre lavede i Provisoriernes Dage, var et Forsvar, som det danske Folk ingen Tillid havde til. Det er rigtigt, Folket har aldrig haft Tillid til det Forsvar, Højre lavede ulovligt i Firserne. Skulde vi have et Forsvar, har man sagt, maatte det være et saadant, som det danske Folk havde Tillid til, og om hvilket det kunde tilkendegive, om det var dets Villie og Ønske, at det skulde gennemføres. Derfor er det stadig blevet fremholdt af den forrige Forsvarsminister ligesom af den nuværende Forsvarsminister, at inden den egentlige Afgørelse af de nu forelagte Love kom, skulde der foretages Valg, saaledes at Vælgerne udover hele Landet kunde komme til at give deres Mening til Kende. Men skulle vi lære Vælgernes Mening at kende, maa vi se at faa et sundt, sandt, rigtigt og retfærdigt Svar fra Vælgernes Side. Jeg kan ikke tænke mig, at man kunde gaa til Valg om disse Love under den nuværende Valgkredsordning, hvor vi have Valgkredse, hvoraf en er 5—6 Gange saa stor som en anden. Ud af en saadan Valgkredsordning kan der aldrig komme et sandt, retfærdigt eller ærligt Svar fra Vælgernes Side. Det forundrer mig derfor, at den højtærede Forsvarsminister ikke, før han forelagde disse Love her, har forelagt en Lov om en Omordning af Valgkredsene i Danmark, saaledes at vi kunde faa gennemført en retfærdig Valgkredsordning, saa der kan blive givet et sandt og ærligt Svar af den danske Befolkning om de her forelagte Love. Men det synes, som om den højtærede Minister samtidig med, at han har tabt sin militære Tro, ogsaa har tabt Respekten for den almindelige Valgret her i Landet.

Militært set synes jeg, man har Ret til at sige, at vort Land er for lille, for splittet og delt til, at vi kunne tænke paa at yde en Modstand af nævneværdig Betydning overfor en Stormagts Angreb. Vi kunne ikke mobilisere vor Hær, og selv om vi kunde det, vilde den i Sammenligning f. Eks. med Tysklands Hær være saadant noget som 1 til 40. Vi maa saa endda huske paa, at de tyske Soldater ere langt bedre uddannede end de danske. Pekuniært set forekommer den Plan, den højt-